

staa ansvarsfri, selv om det under Appellen maatte befindes, at han har fejlet i Anvendelsen af de Love eller de Sædvaner, han har lagt til Grund for sin Afgørelse. Ved Endringsforslagene Nr. 10 og 11 har Udvalget foreslaaet et Par Endringer til § 8, som angaar den kriminelle Behandling. Det forholder sig jo saaledes i kriminelle Sager, at det er en meget stor Myndighed og Magt, der maa lægges i Underfølgelsesdommerens Haand, det er ganske absolut nødvendigt, og navnlig indbefatter denne Myndighed ogsaa det, at en Mand, der er sigtet for en alvorlig Forbrydelse, kan holdes arresteret, holdes i Varetægt, mens Forundersøgelsen gaar for sig. Man har nu i Udvalget fundet nogen Betænkelighed ved, at en saa stor Myndighed lægges i en ganske ulovkyndig Mand's Haand, som det jo ofte her vilde blive Tilfældet, og man har søgt til en vis Grad at fjerne denne Betænkelighed ved at foreslaa, at vedkommende arresterede ogsaa under Forundersøgelsen skulde have Ret til at konferere med en retskyndig eller en anden Mand, han maatte have Tillid til. Uden for Betænkningen har den højtærede Justitsminister til den samme Paragraf stillet et noget anderledes formuleret Forslag, som i øvrigt ganske imødekommer det Ønske og den Hensigt, Udvalget har haft med sit Forslag, men som paa den anden Side stiller det klart, at naar først Forundersøgelsen er endt, skal den arresterede ikke være indskrænket til at konferere med sin Raadgiver i Konsulens Overværelse og under hans Kontrol. Saa vidt jeg forstaar dette Forslag, har det tillige til Hensigt at lægge Bægt paa, at den arresterede ikke skal have Ret til at konferere nu med den ene, nu med den anden, men at det er en enkelt, bestemt Mand, vedkommende maa henvende sig til. I begge Henseender finder jeg Forslaget vel begrundet, og jeg kan efter Konference med adskillige af Udvalgets Medlemmer — jeg har ganske vist først i Dag set dette Forslag — men efter Konference med saavel Udvalgets Formand som adskillige andre af dets Medlemmer kan jeg tage Udvalgets Forslag under Nr. 10 tilbage til Jordel for det af den højtærede Justitsminister uden for Betænkningen stillede Forslag, til hvilket Udvalget da vil slutte sig.

Formanden (Clausen): Endringsforslag Nr. 10 er taget tilbage. Jeg spørger, om nogen optager det?

Bajer: Jeg optager det.

Formanden (Clausen): Det er saaledes optaget.

Ordføreren (Wassard): Ved Endringsforslag under Nr. 11 har Udvalget kun tilfattet at skabe lidt yderligere Betyggelse i den samme Retning, som jeg her just har berørt, idet det vil paalægge Konsulen stadig at holde Udenrigsministeriet underrettet om de Arrestationer, der have fundet Sted, og om deres forfattede Bedvaren. Medens der jo ved alle Endringsforslag, Udvalget har stillet, har været fuldstændig Enighed inden for Udvalget, fuld Enighed med Hensyn til alle de gjorte Indstillinger, vil det bemærkes, at det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgtreds (Bajer) har ønsket at hentyde nogle enkelte Bemærkninger til Betænkningen, nogle Bemærkninger med Hensyn til en international Boldgiftsavgørelse af Uenigheder, som denne Lov muligvis kunde give Anledning til. Udvalgets Flertal har ikke ment at kunne slutte sig til disse Bemærkninger, fordi man har anset en saadan Bestemmelse om Boldgift for i alt Fald at ligge uden for den nærværende Lovs Omraade. Jeg skal dertil sige, at det vistnok i og for sig ikke er ønskeligt at have en saadan almindelig Bestemmelse, hvorved man paa Forhaand undertaster sig Boldgift, eller erklærer sig rede dertil. Det vilde vistnok for en lille Stat som Danmark ikke være uden Betænkelighed at undertaste sig Boldgiftstendelse uden for saadanne Tilfælde, hvor man fandt, at Forholdene maatte ligge gunstigt for for en saadan Afgørelse. Dette kunde kun afgøres i hvert enkelt Tilfælde efter de Oplysninger, Udenrigsministeriet maatte kunne skaffe. Det vilde derfor næppe være rigtigt paa Forhaand at erklære sig rede til at undertaste sig en saadan Boldgift.

Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Udvalgets Endringsforslag og Lovforslaget i den Skikkelse, som det derefter vilde faa. Denne lille Lov har jo ikke synderlig Betydning eller maaske slet ingen Betydning her hjemme, men den vil efter min Overbevisning blive modtaget med stor Paaskønnelse af vore Landsmænd, der bo i disse fjerne Lande, og være af ikke ringe Vigtighed for dem. Jeg anbefaler derfor paa Udvalgets Vegne Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Bajer: Jeg skal hde den ærede Ordfører al Anerkendelse for den Maade, hvorpaa han har begrundet de 33 Endringsforslag, der ere stillede af Udvalget, og hvorom hele Udvalget er enigt. Dertil har jeg intet